

[Ole Bjørn Kraft.]

og fastlægge Retningslinier, hvorefter det nye danske Forsvar endeligt skal genopbygges, er Kommissionens Opgave.

Forsvarsministeren har formet Kommissionens Arbejdsprogram paa følgende Maade: det skal være dens Opgave at udarbejde en samlet Plan med tilknyttede Lovforslag for Danmarks fremtidige Forsvar som en suveræn Stat under Hensyn tagen til Landets Stilling som Medlem af De Forenede Nationers Organisation. Denne Formulering kan vi tiltræde. Med Rette satte den højtærede Minister Hensynet til vor Stilling som suveræn Stat som det første, med den naturlige Tilføjelse, at vi under Opbygningen af vort nationale Forsvar maa tage Hensyn til vort Medlemsskab af UNO, det vil sige, vi maa være rede til at yde vort Bidrag til den internationale Sikkerhedsstyrke og saaledes bidrage til det internationale Forsvar for Freden. Naar vi følger denne Linie, er vi utvivlsomt ganske i Overensstemmelse med den raadende Opfattelse saavel inden for De Forenede Nationer som hos de Stormagter, hvis Militær eksperter just for nylig har paabegyndt Arbejdet med Skabelsen af den internationale Militærstyrke og Tilrettelæggelsen af dennes Strategi.

Under mit Ophold i London havde jeg Lejlighed til at orientere mig om de Synspunkter, hvorefter der arbejdes, og det er min sikre Tro, at alle i Dag gaar ud fra, at hvert Land skaber det Forsvar, som Landets Beliggenhed, dets Forhold, dets nationale Interesser betinger, og at dette Forsvar derefter er rede til at stille de Styrker til Raadighed, som De Forenede Nationers Generalstab efter Samraad med de enkelte Lande vil finde passende. Rigtigheden heraf vil næppe blive bestridt fra nogen Side, og man vil da ogsaa se, at det er ud fra de Synspunkter, man handler i alle andre Lande, og det kan heller ikke være anderledes. De Forenede Nationers Pagt er opbygget ud fra Forudsætningen om suveræne, ligeberettigede Stater, der har paataget sig en Række Forpligtelser i fælles Interesse, men som naturligvis selv maa træffe Beslutninger om, hvad der tjener deres nationale Formaal. Derfor vil Rækkefølgen ikke blive, som det undertiden har været udtrykt herhjemme, at vi maa afvente en Ordre om, at vort Forsvar skal have den og den Størrelse. En saadan Ordre vilde stride imod hele Grundlaget for det internationale Fællesskab og Samarbejde og vilde alle Steder blive afvist som uberettiget Indgrib i Suveræniteten. Rækkefølgen maa derfor blive, at hvert

Land skaber sit Forsvar og erklærer sig rede til at stille Styrker til Raadighed; men derfor bliver det naturligvis ikke urigtigt, at Kommissionen, saaledes som det ogsaa er understreget i Forsvarsministerens Formulering af § 2, i sit Arbejde maa tage Hensyn til vort Medlemsskab af UNO. Det maa vi gøre, baade fordi dette Medlemsskab forudsætter, at vi selv beskytter vort Omraade, og at vi ikke ved at henligge som et militært Tomrum paatvinger andre den Opgave at forsvare Landet; men vi maa ogsaa tage Hensyn til, at vor Forpligtelse til at stille Styrker til Raadighed naturligvis maa paavirke vor Beslutning og kan øve Indflydelse paa vor Bedømmelse af, hvor store Styrker det er nødvendigt for os at have.

Det vilde derfor ogsaa være meget ønskeligt, om vi kunde faa disse Oplysninger om, hvad man fra De Forenede Nationers Side tænker sig for vort Vedkommende, inden Kommissionen afslutter sit Arbejde. Om vi faar det, kan vi ikke vide det ringeste om i Dag, det er maaske tvivlsomt.

Jeg haaber, at der i det høje Ting vil være Enighed om, at den Tilstand, vort Forsvar i Dag befinder sig i, ikke fortsættes ubegrænset i Aarevis, men at vi inden for et rimeligt Tidsrum maa træffe vor Beslutning. Vi kan heller ikke ved en stadig Tøven bringe os selv i den Situation eventuelt ikke at være i Stand til at imødekomme Henvendelser fra De Forenede Nationer om at stille Styrker til Raadighed, fordi vore Forberedelser er stagnerede, saa vi først i Løbet af en Aarrække vil kunne efterkomme dem, og, hvad der vilde være endnu mere skæbnesvangert: vi kan jo ikke endeligt placere os i en saadan Situation, at vi er ude af Stand til selv at bevogte de eventuelle internationale Baser, det er muligt at man vil rette Henstilling til os om.

Med Hensyn til Enkeltheder i det foreliggende Forslag er det nævnt, hvad Ministeren og Regeringen mener, Kommissionen skal tage Stilling til. Jeg opfattede det, Ministeren udtalte, saaledes, at alle Spørgsmaal, der henhører under Forsvaret, kan tages op til Forhandling. Ministeren har selv nævnt det med Hensyn til et eventuelt kommende Hjemmeværn. Jeg vil gerne sige ved denne Lejlighed, at jeg betragter det som givet, at man skænker dette Spørgsmaal om Hjemmeværnet en alvorlig Overvejelse. Jeg er enig i den Betragtning, at der her maa være Tale om et fast Led i selve Forsvaret, underlagt Forsvarsministeriet, og ikke om en privat frivillig Organisation, selv om frivillige vil kunne indgaa i Værnets Arbejde. Den norske Forsvars-